

## БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Ратомир Рале Дамјановић (1945) Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи Југословенска и светска књижевност, где је завршио и мастер студије.

Дамјановић је прве текстове објављивао у Сремским новинама и Црвеном чоту. У Радио Београду ради од 1980. године. Прошао је све фазе радијског ангажмана. Био је репортер, водитељ, уредник, коментатор, заменик главног уредника, (на Програму 202 и у Радио Београду 2), уредник Културне редакције и редакције Документарног програма.

Аутор је и водитељ бројних емисија: *Суџерконџакић, Дражстиор забавне музике, Двадесет њрви век, Београд на длану, Београдско леџње џрејодне на Ади Циџанлији, Кулџурни корак*“ (по градовима Србије), *Кулџурни круџови, Клуб 2, Вуков ковчежић, Поеџски џеаџар 202...* Снимио је и више документарних репортажа: *Книнска ноћ 1990, Венчање у Крки на срџски референдум 1990, Чесџиџке, жеље и џозрави у Радио Книну 1990, Хрвајско село Кијево на дан срџскоџ референдума, Призрен – униџџавање срџских сџоменика на Косову и Мејџохији, Деца без куће – избеџлице из Хрвајске у Делиблаџу...* Писао је за Програм 202 рубрику *Слово о језику*, а те текстове социлингвистичке природе објављивао је и у листу „Интервју“:

Аутор је текста за звучну фатазмагорију *Гласови* – Драмски програм Радио Београда – Радионца звука (редитељ Нада Бјелогрић, тон мајстор Зоран Јерковић, наратори Ђуза Стојиљковић и Р. Дамјановић).

После штрајка на Другом програму Радио Београда (април 1992) и супротстављања политичком потчињавању медија, добија отказ и без посла остаје девет година.

Почетком 2002, вратио се у Радио, у исти програм.

За остварења у новинарству добио је Октобарску награду Београда (1987) и „Златни микрофон Радио Београда“ за целокупни рад (2009).

Објавио је РОМАНЕ: *Зџаг* (Српска књижевна задруга, 1995), *Санчова верзија* (СКЗ 1999, Народна књига 2001), *Небо над циркусом* (роман за младе – Народна књига 2004); збирке ПРИПОВЕДАКА: *Комеморација* (Белетра, 1993), *Новођодишња ноћ* (Рад 1997), *Џонијев соло* (Рад, 2005); књиге ЕСЕЈА: *Говори српски да ти је цео свет разуме* (Белетра, 1991; Чигоја 2000), *Говор њесме* (Музеј позоришне уметности Србије, 1997), *О рециповању* (Итака, 2001), *Хомер, Киклој и Срби* (Прометеј, 2002), *Учење у савременој школи* (Итака 2004), *Извештај о водоспању – зајиси о радију* (Други програм Радио Београда, 2005), *Слово о гласовима* – радио есеј – Радионица звука Радио Београда, *Романи Николе Милошевића – трилогија о меланхолији* (Задужбина Милоша Црњанског, Београд 2011), *Глас у времену* – публицистика (Радио телевизија Србије, 2016). ПРИРЕДИО ЈЕ (са Сањом Ђосић и Новом Томићем) хрестоматију *Србија – српски народ, српска земља, српска духовност у делима сираних аутора* (Итака, прво издање 1996, последње, проширено у два тома 2014. године), зборник *Савиндан* (Итака, 2002) и избор текстова *Хиландарски њисци* (Итака, 1999), зборник *Распеће Србије – сирани аутори о Србима и Србији у Првом светском рату – учесници, савременици, сведоци* Итака, 2014).

Проза му је објављивана на шпанском, енглеском, кинеском, италијанском, македонском и грчком језику.

Пише књижевну критику, као и критичке текстове из области реторике. На Учитељском факултету у Београду предаје изборни предмет: „Казивање уметничког текста“. Са синовима, Владимиром Дамјановићем и Ранком Дамјановићем, основао је издавачку кућу ИТАКА.

За свој књижевни и уметнички рад добио је већи број награда и признања: „Милош Црњански“ 1994. године – за књигу приповедака *Комеморација*; „Исидора Секулић“; 2005, – за збирку прича *Џонијев соло*; награду Змајевих дечјих игара „Раде Обреновић“ за „Небо над циркусом“ – најбољи роман за младе на српском језику 2004; „Слово љубве“ за допринос култури Србије.